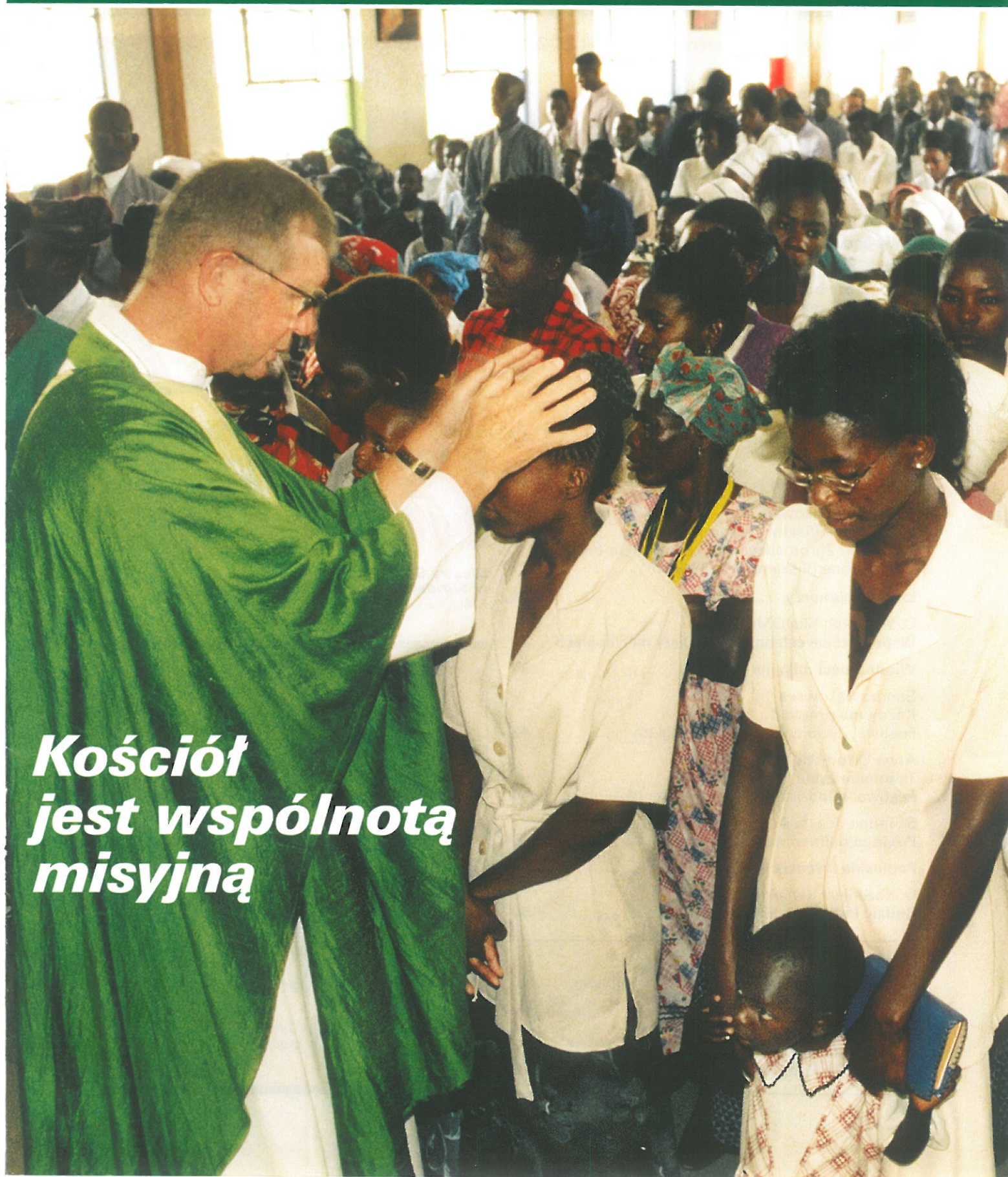

misyjne drogi

***Kościół
jest wspólnotą
misyjną***

Nr 5/143 wrzesień – październik rok 28/2010

Benedykt XVI

**Budowanie wspólnoty kościelnej
ma kluczowe znaczenie dla misji**
Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2010 r. 3

O. Jarosław Różański OMI
Kościół jako wspólnota misyjna 6

O. Wojciech Popielewski OMI
**Będę waszym Bogiem,
a wy będziecie moim ludem** (Kpł 26, 12) 8

O. Krzysztof Zielenda OMI
Wspólnoty budowane na Ewangelii
Przykład Kamerunu 10

O. Paweł Latusek OMI
**Wspólnota apostołska Oblatów
Maryi Niepokalanej** 13

Lilla Danilecka
Szkoła dawania znaków nadziei
Rodzina Miriam – nowa wspólnota zakonna 17

Monika Łoboda
Matka Boża w sari 20

Eugeniusz Sakowicz
O pokój na Bliskim Wschodzie
Specjalne Zgromadzenie Synodu Biskupów
poświęcone Bliskiemu Wschodowi 21

Listy misjonarzy 28

O. Wojciech Kluj OMI
Wspólnotowe celebrowanie wiary na Filipinach . 34

Wiadomości misyjne 37

Sandra Sękowska
Każdy ma prawo do miłości
Festiwal Życia w Kodniu nad Bugiem 42

Anna Orłowska
Tchnienie życia
Festiwal młodzieży w Tywrowie na Ukrainie 44

S. Tadea-Józefa Augustyn OP
Posługa najbiedniejszym 46

Papieskie Intencje Misyjne 48

O. Kazimierz Kwiatkowski OMI
Budzić i utwierdzać wiarę 50

Okładka I:

O. Franz Houben OMI w czasie nabożeństwa
dla chorych w Okatana w Namibii

Foto: F. Stark

Okładka IV:

Dzieci ze schroniska Kate Ncisana
w Republice Południowej Afryki

Foto: KNA-Bild

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

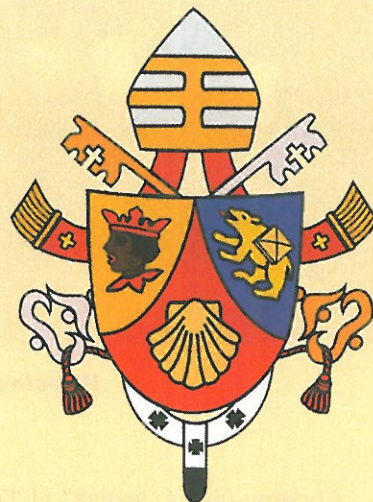
*Siostry Shobhana i Valaematki
w Shridevi w Tamil Nadu w Indiach*

Foto: F. Stark

**Przez
Dzień Misyjny
Kościół
przypomina nam,
że obowiązek i zadanie
głoszenia Ewangelii
należą
do całego Kościoła,
z natury swej
misyjnego.**

Benedykt XVI
Orędzie Misyjne 2010

Budowanie wspólnoty kościelnej ma kluczowe znaczenie dla misji

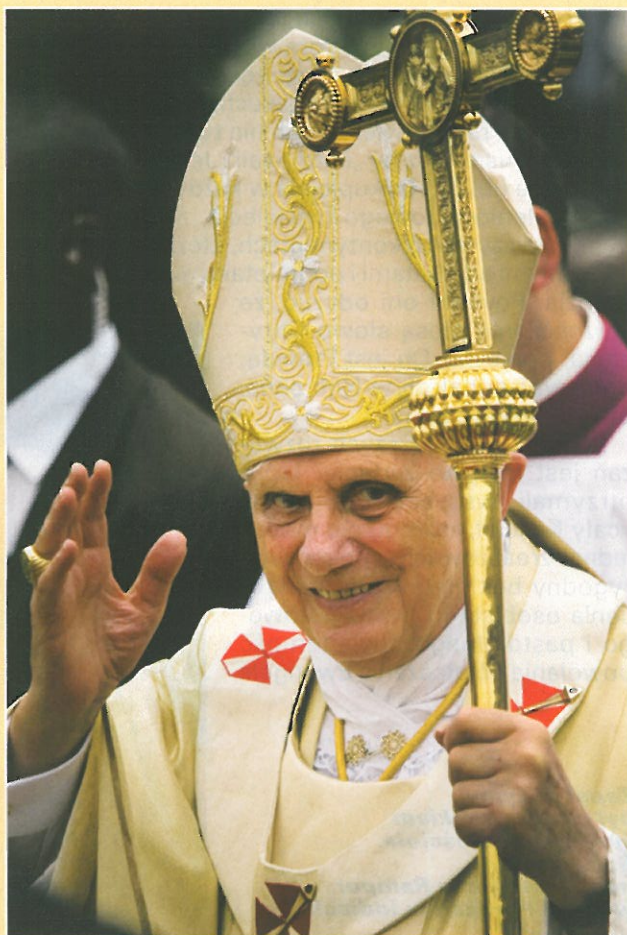
Orędzie Benedykta XVI
na Światowy Dzień Misyjny 24 X 2010 r.

Drodzy bracia i siostry!

Październikowe obchody Światowego Dnia Misyjnego stanowią dla wspólnot diecezjalnych i parafialnych, instytutów życia konsekrowanego, ruchów kościelnych i dla całego ludu Bożego okazję do odnowy zaangażowania w głoszenie Ewangelii i nadania działalności duszpasterskiej większego rozmachu misyjnego. To doroczne spotkanie zachęca nas do głębszego przeżywania spotkań liturgicznych i katechetycznych, charytatywnych i kulturalnych, przez które Jezus Chrystus gromadzi nas przy stole swojego Słowa oraz Eucharystii, abyśmy mogli zakosztować daru Jego obecności, uformować się w Jego szkole i coraz bardziej świadomie żyć w zjednoczeniu z Nim, Nauczycielem i Panem. On sam mówi nam: „Kto (...) Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie” (J 14, 21). Tylko to spotkanie z miłością Bożą, która zmienia naszą egzystencję, może sprawić, że będziemy żyć w komunii z Nim i między sobą oraz dawać braciom wiarygodne świadectwo, uzasadniając nadzieję, która jest w nas (por. 1P 3, 15). Wiara dojrzała, pozwalająca po synowsku zawierzyć całkowicie Bogu, karmiona modlitwą, rozważaniem Słowa Bożego oraz zgłębianiem prawd wiary, stanowi warunek krzewienia nowego humanizmu, zakorzenionego w Ewangelii Jezusa.

Ponadto w październiku w wielu krajach wznawiane są różne formy działalności kościelnej po letniej przerwie, a Kościół zachęca nas do uczenia się od Maryi na modlitwie różańcowej, kontemplowania pełnego miłości zamysłu Ojca w stosunku do ludzkości, abyśmy umiłowali ją tak, jak On ją miłuje. Czyż nie taki jest również sens misji?

Ojciec powołuje nas bowiem, byśmy byli umiłowanymi synami w Jego Synu, w Umiłowanym, i uznali, że wszyscy jesteśmy braćmi w Nim, który jest Darem Zbawienia dla ludzkości podzielonej przez niezgodę oraz grzech i objawia prawdziwe oblicze Boga, który „tak (...) umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).

***Benedykt XVI błogosławi wiernych
na stadionie im. Amadou Ahidjo w Jaunde
w Kamerunie w 2009 r.***

Foto: KNA-Bild

Wspólnota na Madagaskarze

Foto: KNA-Bild

„Chcemy ujrzeć Jezusa” (J 12, 21) – z taką prośbą w Ewangelii św. Jana kilku Greków, którzy przybyli do Jerozolimy, zwraca się do apostoła Filipa. Rozbrzmiewa ona również w naszych sercach w październiku – miesiącu, który przypomina nam, że obowiązek i zadanie głoszenia Ewangelii należą do całego Kościoła, „z natury swojej misyjnego” (*Ad gentes*, 2) i zachęca nas, byśmy propagowali nowość życia, na którą składają się autentyczne relacje we wspólnotach budowanych na Ewangelii. W społeczeństwie wieloetnicznym, w którym szerzą się coraz bardziej niepokojące formy samotności i obojętności, chrześcijanie muszą zdobyć umiejętność dawania znaków nadziei i stawania się braćmi wszystkich, kultywując wielkie ideały zmieniające historię, a także – bez fałszywych iluzji bądź nieuzasadnionych lęków – winni starać się uczynić z naszej planety dom wszystkich narodów.

Tak jak greccy pielgrzymi sprzed dwóch tysięcy lat, również ludzie w naszych czasach, choć nie zawsze świadomie, proszą wierzących nie tylko o to, by „mówili” o Jezusie, lecz by „ukazywali” Jezusa, ukazywali jaśniejące oblicze Odkupiciela w każdym zakątku ziemi pokoleniom nowego tysiąclecia, zwłaszcza młodym na wszystkich kontynentach, którzy są uprzywilejowanymi adresatami i podmiotami ewangelicznego orędzia. Powinni oni odczuć, że chrześcijanie niosą słowo Chrystusa, ponieważ On jest Prawdą, ponieważ odnaleźli w Nim sens, prawdę swego życia.

Podstawą powyższych rozważań jest misyjne zadanie, które otrzymali wszyscy ochrzczeni i cały Kościół, którego nie można jednak zrealizować w sposób wiarygodny bez głębokiego nawrócenia osobistego, wspólnotowego i pastoralnego. Świadomość powołania do głoszenia Ewangelii

pobudza bowiem nie tylko każdego pojedynczego wiernego, ale wszystkie wspólnoty diecezjalne i parafialne do całkowitej odnowy i do coraz większego otwierania się na współpracę misyjną między Kościołami, by orędzie Ewangelii dotarło do serca każdego człowieka, każdego ludu, niezależnie od kultury, rasy, narodowości, pod każdą szerokością geograficzną. Świadomość tę rozbudza działalność kapłanów *fidei donum*, osób konsekrowanych, katechistów, świeckich misjonarzy, którzy wciąż starają się umacniać komunię kościelną, tak aby „międzykulturowość” mogła znaleźć miejsce w modelu jedności, w którym Ewangelia jest zaczynem wolności i postępu, źródłem braterstwa, pokory i pokoju (*por. Ad gentes*, 8). Kościół bowiem „jest w Chrystusie jakby sakramentem, czyli znakiem i narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego” (*Lumen gentium*, 1).

Komunia kościelna rodzi się ze spotkania z Synem Bożym, Jezusem Chrystusem, głoszonym przez Kościół, który w ten sposób dociera do ludzi i buduje jedność z sobą oraz z Ojcem i Duchem Świętym (*por. 1J*, 3). Chrystus ustanawia nowe stosunki między człowiekiem i Bogiem. „On objawia nam, że Bóg jest miłością” (1J 4, 8), a równocześnie poucza nas, że podstawowym prawem doskonałości ludzkiej, a co za tym idzie przemiany świata, jest nowe przykazanie miłości. Tych więc, którzy wierzą w miłość Bożą, zapewnia, że przed wszystkimi ludźmi otwarta jest droga miłości i że próba stworzenia powszechnego braterstwa nie jest nadaremna” (*Gaudium et spes*, 38).

Kościół staje się „komunią” w Eucharystii, w której Chrystus, obecny pod postaciami chleba i wina, poprzez ofiarę miłości buduje Kościół jako swoje Ciało, zaprowadzając jedność między nami i Trójjedynym Bogiem oraz między nami samymi (*por. 1Kor* 10, 16nn). W adhortacji *Sacramentum caritatis* napisano: „Nie możemy (...) zatrzymać dla siebie miłości, którą celebруем w tym sakramencie. Domaga się ona ze swej natury, by była przekazana wszystkim. To, czego świat potrzebuje, to miłość Boga, spotkanie

**Zapał misyjny
był zawsze znakiem
żywności Kościoła.
S. Namrata
na katechezie w Rampur
w Uttar Pradesh w Indiach**

Foto: F. Stark

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelní.

